

Uitvaart Keuzelieder

1. 'Als God ons thuisbrengt'

Als God ons thuisbrengt uit onze ballingschap,
dat zal een droom zijn
Als God ons thuisbrengt uit onze ballingschap,
dat zal een droom zijn

Refrein: Als God ons thuisbrengt uit onze ballingschap,
dat zal een droom zijn.
Als God ons thuisbrengt uit onze ballingschap,
dat zal een droom zijn.

Wij zullen zingen, lachen, gelukkig zijn.
Dan zegt de wereld 'Hun god doet wonderen.'
Ja, Gij doet wonderen, God in ons midden,
Gij onze vreugde.

Refrein:

Breng ons dan thuis, keer ons tot leven,
zoals rivieren in de woestijn,
die, als de regen van, opnieuw gaan stromen.
ii"

Wie zaait in droefheid zal oogsten in vreugde.
Een mens gaat zijn weg en zaait onder tranen.
Zingende keert hij terug met zijn schoven.

Refrein:

2. 'Blijf mij nabij'

Blijf mij nabij, wanneer het avond is,
wanneer het licht vergaat in duisternis.
Wanneer geen mens mijn hulpeloosheid ziet,
bid ik tot U, o Heer, verlaat mij niet.

Reik mij uw hand en spreek uw reddend woord,
wijs mij de weg en leid mij veilig voort.
Blijf mij nabij in vreugde en verdriet.
Ik heb U lief, o Heer, verlaat mij niet.

Wanneer uw licht mij voorgaat in de nacht,
wanneer ik hoor dat U mij thuis verwacht,
dan weet ik, Heer, dat U mijn zwakheid ziet,
dan zeg ik dank, want U verlaat mij niet.

3. *'Licht dat ons aanstoot in de morgen'*

Licht dat ons aanstoot in de morgen
voortijdig licht waarin wij staan,
koud, één voor één en ongeborgen,
licht overdek mij, vuur mij aan.
Dat ik niet uitval, dat wij allen zo
zwaar en droevig als wij zijn
niet uit elkaars genade vallen
en doelloos en onvindbaar zijn.

Licht van mijn stad de stedehouder ,
aanhoudend licht dat overwint.
Vaderlijk licht, steevaste schouder ,
draag mij, ik ben jouw kijkend kind.
Licht, kind in mij, kijk uit mijn ogen of
ergens al de wereld daagt
waar mensen waardig leven mogen
en elk zijn naam in vrede draagt.

Alles zal zwichten en verwaaien
wat op het licht niet is geijkt.
Taal zal alleen verwoesting zaaien
en van ons doen geen daad beklijft.
Veelstemmig licht, om aan te horen zo
lang ons hart nog slagen geeft.
Liefste der mensen, eerstgeboren,
licht, laatste woord van Hem die leeft.

4. *'De steppe zal bloeien'*

De steppe zal bloeien .
De steppe zal lachen en juichen.
De rotsen die staan
vanaf de dagen der schepping,
staan vol water, maar dicht.
De rotsen gaan open .
Het water zal stromen,
het water zal tintelen, stralen,
dorstigen komen en drinken,
de steppe zal drinken.
De steppe zal bloeien.
De steppe zal lachen en juichen .

De ballingen keren.
Zij keren met blinkende schoven.
Die gingen in rouw
tot aan de einder der aarde,
één voor één, en voorgoed,
die keren in stoeten.
Als beken vol water ,
als beken vol toesnellend water ,
schiend omlaag van de bergen,
als lachen en juichen.

Die zaaiden in tranen,
die keren met lachen en juichen.

De dode zal leven.
De dode zal horen: nu leven.
ten einde gegaan
en onder stenen bedolven:
dode, dode, sta op,
het licht van de morgen.
Een hand zal ons wenken,
een stem zal ons roepen: Ik open
hemel en aarde en afgrond
en wij zullen horen
en wij zullen opstaan
en lachen en juichen en leven.

5. 'Een lied op dood en leven'

Roept God een mens tot leven,
wie weet waarom en hoe,
hij moet zichzelf prijs geven,
hij leeft ten dode toe.

Gods woord roept door de tijden
zijn volk en grijpt het aan
Hij doet het uitgeleide,
het moet de zee ingaan.

Geroepen en verzameld
uit dood en slavernij,
gedoopt in woord en water,
dat volk van God zijn wij.

Wij werden nieuw geboren
toen de mens Jezus kwam,
die als een slaaf de zonde
der wereld op zich nam.

Met Hem in geest en water
tot Zoon van God gewijd,
zijn wij met Hem begraven,
verrezen voor altijd.

Gestorven voor de zonde
in Jezus' bloed vereend,
en met elkaar verbonden,
levend voor God alleen.

Wie Jezus' kelk wil drinken,
zijn doop wil ondergaan,
zal in de dood verzinken
en uit die dood opstaan.

6. 'Herinner U de namen, God'

Herinner U de namen, God,
van wie gestorven zijn,
hun vreugde en hun levenslot,
hun werken en hun pijn.

Temidden van hun dood zijt Gij
als licht voorbij gegaan,
en sinds die ochtend leven zij -
ontwaakt en opgestaan.

Door nacht en ontij gaan zij heen
en nergens wijst een ster,
de aarde is zo koud als steen,
de levenden zijn ver.
Maar midden in de dood zijt Gij
als licht voorbij gegaan,
en sinds die ochtend leven zij -
ontwaakt en opgestaan.

En aan het eind der wegen ligt
het huis van brood en wijn,
daar staat de tafel aangericht,
daar zal geen dood meer zijn.
Want midden in de dood zijt Gij
als licht voorbij gegaan,
en sinds die ochtend leven zij -
ontwaakt en opgestaan.

7. 'Een mens te zijn op aarde'

Een mens te zijn op aarde in deze wereldtijd,
is leven van genade buiten de eeuwigheid,
is leven van de woorden die opgeschreven staan
en net als Jezus worden die 't ons heeft voorgedaan.

Een mens te zijn op aarde in deze wereldtijd,
is komen uit het water en staan in de woestijn,
geen God onder de goden, geen engel en geen dier,
een levende, een dode, een mens in wind en vuur.

Een mens te zijn op aarde in deze wereldtijd,
dat is de dood aanvaarden, de vrede en de strijd,
de dagen en de nachten, de honger en de dorst,
de vragen en de angsten, de kommer en de koorts

Een mens te zijn op aarde in deze wereldtijd,
dat is de Geest aanvaarden die naar het leven leidt,
de mensen niet verlaten, Gods Woord zijn toegedaan,
dat is op deze aarde de duivel wederstaan.

8. 'Eens als de bazuinen klinken'

Eens als de bazuinen klinken
uit de hoogte, links en rechts,
duizend stemmen ons omringen,
Ja en Amen wordt gezegd,
rest er niets meer dan te zingen,
Heer, dan is uw pleit beslecht.

Scheurt het voorhang van de wolken,
wordt uw aangezicht onthuld,
vaart de tijding door de volken
dat Gij alles richten zult:
Heer, dan is de dood verzwolgen,
want de Schriften zijn vervuld.

Als de graven open breken
en de mensenstroom vangt aan
om de loftrumpet te steken
en uw hofstad in te gaan:
Heer, laat ons dan niet ontbreken,
want de traagheid grijpt ons aan.

Van die dag kan niemand weten,
maar het Woord drijft aan tot spoed.
Zouden wij niet haastig eten
gaandeweg Hem tegemoet?
Jezus Christus, gist'ren, heden,
komt voor eens en komt voor goed!

9. 'Er is een stad voor vriend en vreemde'

Er is een stad voor vriend en vreemde
diep in het bloemendal,
er is een mens die roept om vrede,
die mens roept overal.

Refrein: Jerusalaïm, stad van God,
wees voor de mensen een veilig huis.
Jerusalaïm, stad van vrede,
breng ons weer thuis.

Er is een huis om in te wonen
voorbij het dodendal,
er is een vader met zijn zonen,
zij roepen overal.

Refrein:

Er is een tafel om te eten
voorbij het niemandsland.
Er is een volk dat wordt vergeten,
dat volk roept overal.

Refrein:

Er is een wereld zonder grenzen,
zo groot als het heelal.
Er is een hemel voor de mensen,
dat hoor je overal.
Refrein;

10. 'Houd mij in leven'

- K. Houd mij in leven, wees Gij mijn redding,
steeds weer zoeken mijn ogen naar U.
- A. Houd mij in leven, wees Gij mijn redding,
steeds weer zoeken mijn ogen naar U.
- K. Omdat Gij zijt, zoals Gij zijt:
zie naar mij om en wees mij genadig,
want op U wacht ik mijn leven lang.
- A. Steeds weer zoeken mijn ogen naar U.
- K. Zijt Gij het Heer, die komen zal,
of moeten wij een ander verwachten?
Heer, mijn God, ik ben zeker van U.
- A. Houd mij in leven, wees Gij mijn redding,
steeds weer zoeken mijn ogen naar U.
- K. Gij geeft uw woord aan deze wereld,
Gij zijt mijn lied, de God van mijn vreugde,
naar U gaat mijn verlangen, Heer.
- A. Steeds weer zoeken mijn ogen naar U.
Houd mij in leven, wees Gij mijn redding,
steeds weer zoeken mijn ogen naar U.

11. 'Here Jezus om uw Woord'

Here Jezus om uw Woord
zijn wij hier bijeen gekomen.
Laat in 't hart dat naar U hoort,
uw genade binnen stromen.
Heilig ons, dat wij U geven
hart en ziel en heel ons leven.

Ons gevoel en ons verstand
zijn, o Heer, zo zonder klaarheid,
als uw Geest de nacht niet bant,
ons niet stelt in 't licht der waarheid.
't Goede denken, doen en dichten
moet Gij zelf in ons verrichten.

o Gij, glans der heerlijkheid,
licht uit licht, uit God geboren,

maak ons voor uw heil bereid,
open hart en mond en oren,
dat ons bidden en ons zingen
tot de hemel door mag dringen.

12. 'Zo vriendelijk en veilig als het licht'

Zo vriendelijk en veilig als het licht,
zo als een mantel om mij heen geslagen,
zo is mijn God, ik zoek zijn aangezicht,
ik roep zijn naam, bestorm Hem met mijn vragen,
dat Hij mij maakt, dat Hij mijn wezen richt.
Wil mij behoeden en op handen dragen.

Want waar ben ik, als Gij niet wijd en zijd
waakt over mij en over al mijn gangen.
Wie zou ik worden, waart Gij niet bereid
om, als ik val, mij telkens op te vangen.
Ik leef niet echt, als Gij niet met mij zijt.
Ik moet in lief en leed naar U verlangen.

Spreek Gij het woord dat mij vertroosting geeft,
dat mij bevrijdt en opneemt in uw vrede.
ontsteek die vreugde die geen einde heeft,
wil alle liefde aan uw zoon besteden.
Wees Gij vandaag mijn brood, zowaar Gij leeft –
Gij zijt toch zelf de ziel van mijn gebeden.

13. 'Het mensenvolk dat in duister leeft'

V. *Het mensenvolk dat in duister leeft,*

Koor: *zal eenmaal een groot licht aanschouwen.*

V. *Er is een God die ons geroepen heeft,*

Koor: *er is een woord dat wij vertrouwen.*

V. *.Door de wolken zal Hij breken,*

uit de heem'len zal Hij spreken.

Stem van God die ons geroepen heeft.

Koor: *O, Woord van God dat wij vertrouwen.*

V. *Die vriend van Jezus die gestorven is,*

Koor: *moet dagenlang in 't donker wachten.*

V. *Een dode slapend in de duisternis,*

Koor: *Heer God, wat laat Gij op U wachten.*

V. *Maar een stem roept: 'kom naar buiten!'*

Jezus' stem is niet te stuiten.

Jezus zelf is de Verrijzenis.

Koor: *O, Woord van God dat wij verwachten.*

V. *De stem van God was in de dood verstomd.*

Koor: *O Heer, belijd ons voor uw Vader,*

V. *de Zoon van God lag in de dode grond,*

Koor: *O Heer, belijd ons voor uw Vader.*

V. *Door de mensen doodgezwegen,*

heeft Hij macht van God gekregen,

Woord van God, Gij zijt ons nieuw Verbond.

Koor: *O Heer, belijd ons voor uw Vader.*

V. Het mensenvolk moet in het duister zijn,
Koor: *maar* in Gods Woord is Licht en Leven.
V. De harde aarde zalons leven zijn,
Koor: *want* God heeft ons zijn Woord gegeven.
V. Stem van God roep onze namen,
roep ons uit de dood te samen.
Op uw Woord zullen wij eeuwig zijn.
Koor: Schenk hem/haar uw Licht, uw Leven. Amen.

14. 'Mijn herder is de Heer'

Refrein:
Want mijn herder is de Heer;
nooit zal er mij iets ontbreken.

Mijn herder is de Heer:
het ontbreekt mij aan niets.
Hij legt mij in grazige weiden,
Hij geeft rust aan mijn ziel,
Hij leidt mij naar rustige waat'ren
om mijn ziel te verkwikken.

Refrein:

Hij leidt mij in het rechte spoor
omwille van zijn Naam.
Al moet ik door donkere dalen,
ik vrees geen kwaad.
Uw staf en uw stok zijn mijn troost,
Gij zijt steeds bij mij

Refrein:

Gij bereid voor mij een tafel
voor het oog van mijn vijand.
Gij zalft met olie mijn hoofd
en mijn beker vloeit over.

Refrein:

Mij volgen uw heil en uw mildheid
al de dagen van mijn leven.
In het huis van mijn Heer wil ik wonen tot in lengte van dagen.

Refrein:

Glorie aan de Vader en de Zoon
en de heilige Geest,
die is en die was en die komt,
in de eeuwen der eeuwen.

Refrein:

15. 'Rust in vrede'

Refrein:
Rust in vrede bij de Heer.
De eeuw'ge rust omgeve u.

Het eeuwige licht omschijne u.
Rust in vrede bij de Heer.

Er leeft een God die alles schiep,
wat zichtbaar en onzichtbaar is.
Die mij tot zijn aanschouwing riep
uit ondoorgrondb're duisternis.

Refrein:

Dit nooit verloren vergezicht
geneest mij van de laatste pijn.
Als d' adem stil, mijn ogen dicht,
wanneer mijn werk gedaan zal zijn.

Refrein:

16. 'O Maria vol genade'

O Maria vol genade, sieraad van de hemelhof,
sla uw ogen op ons neder, hoor ons zingen uwen lof.
Milde Hemelkoningin, Moeder vol van teed're min,
schenk uw zegen, schenk uw zegen,
Moeder schenk uw zegen ons.

U te minnen, U te dienen, na te volgen uwen deugd,
en ons hart naar U te vormen, Moeder dat is onze vreugd'.
Ja, uw wil is ons genot en uw zegen voert tot God.
Daarom zegen, daarom zegen,
daarom zegen, Moeder, ons.

O Maria, trouwe Moeder, onze hoop en toeverlaat,
wil ons uwen gunst verlenen, als ons laatste uur eens slaat.
Daalt voor ons het aards' licht, toon ons dan uw aangezicht.
Dan is 't sterven, dan is 't sterven,
dan is 't sterven zoet en licht.

17. 'Zegen, o Maria ,

Zegen, o Maria, zegen mij uw kind.
Dat ik hier de vrede, ginds de hemel vind.
Zegen al mijn werken, zegen vreugd' en pijn,
breng uw Moeder zegen, diepe vreê in mij,
breng uw Moeder zegen, diepe vreê in mij.

Zegen, o Maria, allen die ik min.
Draag ze in uw harte, in trouwe moedermin.
Richt uw teed're blikken op allen en 't kruis,
zegen alle harten, zegen ieder huis,
zegen alle harten, zegen ieder huis.

Zegen, o Maria, ons in 't stervensuur .
Vraag voor onze harten 't laaiend liefdevuur .
Dat uw blik, o Trouwe, 't smachtend hart verblijdt,
toon dan, Lieve Vrouwe, dat Gij Moeder zijt,
toon dan, Lieve Vrouwe, dat Gij Moeder zijt.